

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO
NR. IX-751 19 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XVP-252**

2025 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2025 m. gegužės 21 d. sprendimo Nr. SV-S-206 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.4 papunktį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė **n u t a r i a**:

Nepritarti Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XVP-252 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Lengvatinių pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) tarifų nustatymo tikslas – mažinti prekių ir paslaugų kainą galutiniams vartotojams. Tačiau Įstatymo projektu siūloma nustatyti PVM lengvata būtų taikoma ne galutinėje, o tarpinėje vartojimo grandyje – tiekiant ekologiškus produktus ir pagal nacionalinę kokybės sistemą pagamintus produktus asmenims, kurie juos naudotų maisto gamyboje valstybės ir savivaldybių finansuojamose ikimokyklinio, bendrojo ugdymo ir profesinio mokymo įstaigose, aukštosiose mokyklose, sveikatos priežiūros įstaigose, socialinės globos įstaigose, krašto apsaugos sistemos institucijose ir vidaus tarnybos sistemos statutinėse įstaigose. Dėl šios priežasties nebūtų pasiektas Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodytas siekis viešojo maitinimo įstaigose skatinti ekologiškų produktų vartojimą, nes jei juos įsigytų asmenys PVM mokėtojai, jie Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nustatyta tvarka turi teisę į PVM atskaitą įtraukti šių produktų pirkimo ir (arba) importo PVM, nepriklausomai nuo to, kokio dydžio PVM tarifas buvo pritaikytas jų įsigijimo metu. Jei juos įsigytų asmenys ne PVM mokėtojai, taip pat mažai tikėtina, kad kainos galutiniams vartotojams sumažėtų, nes praktika rodo, kad prekės ir paslaugos, kurioms sumažinamas PVM tarifas, iš esmės nepinga (nuo 2019 m. sausio 1 d. nuo 9 iki 5 procentų sumažinus laikraščiams, žurnalams ir kitiems periodiniams leidiniams taikomą PVM tarifą, 2019 metų sausį šių prekių kainos (su PVM) turėjo sumažėti 3,7 procento, tačiau, palyginti su 2018 metų gruodžiu, kainos nepakito. Tokių leidinių kainos kasmet toliau augo ir 2023 metų gruodį laikraščių, žurnalų ir kitų periodinių leidinių kainos buvo 54,8 procento didesnės nei 2018 metų gruodį, t. y. dėl kitų nei mokestiniai veiksniai šių prekių kainos padidėjo 60,7 procento). Todėl siūloma PVM lengvata neturėtų įtakos kainai, kurią sumoka galutiniai vartotojai, ir nesukurtų ekonominės paskatos maisto gamyboje naudoti ekologiškus produktus.

2. Siūlomą PVM lengvatą būtų sunku administruoti tiek mokesčių administratoriui, tiek maisto produktų tiekėjams. Maisto produktų tiekėjai turėtų pateikti įrodymus, kokia dalis jų

patiektų produktų atitinka Įstatymo projekte siūlomoje Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 4 dalies 4 punkto formuluotėje nustatytas sąlygas, nes pagal šią formuluotę PVM lengvata turėtų būti taikoma tik tiems Įstatymo projekte nurodytiems produktams, kuriuos įsigiję asmenys panaudotų maisto gamyboje, vykdomoje tik Įstatymo projekte nurodytose įstaigose (PVM lengvata nebūtų taikoma, jei maisto gamyba vyktų kitur ir tik vėliau maistas būtų tiekiamas ar maitinimo paslaugos būtų teikiamos Įstatymo projekte nurodytose įstaigose). Be to, jei maisto produktų tiekėjas maisto produktus tiekų ne tik Įstatymo projekte nurodytoms įstaigoms, bet ir kitiems asmenims, dėl skirtingų apmokestinimo PVM režimų tiems patiems maisto produktams taikymo jam kiltų ir kitų praktinių problemų, pavyzdžiui, jis turėtų atskirai reglamentuoti tokių maisto produktų laikymą ir naudojimą bei vesti atskirą finansinę apskaitą.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras